

TC
ADALET BAKANLIĞI
F TİPİ YÜKSEK GÜVENLİKLİ CEZA İNFAZ KURUMU MÜDÜRLÜĞÜ
(EĞİTİM KURULU BAŞKANLIĞI)

Karar Tarihi: 29/06/2011

Karar No: 2006/ 3713

2011-2012 ADLİ-AKADEMİK YILI GÜZ YARIYILI NOT
DEĞERLENDİRME KARARI

İstanbul 1 Nolu F Tipi Yüksek Güvenlikli Ceza İnfaz Kurumu Müdürlüğü Eğitim Kurulu Başkanlığı üyelerinden oluşan heyet, numaralı tutuklu-öğrenci 'ın 2011-2012 Adli-Akademik Yılı Güz Yarıyılı Not Kartını belirlemiştir. Aşağıda belirtilen not dökümünün cezaevinde kalmakta olan 500 adet tutuklu-öğrencide aynı olması komisyonumuzca kuşkulu ve sakıncalı bulunmuştur. Eğitim Kurulu'nun Disiplin Komisyonu'na başlattığı inceleme sonucu oy birliğiyle sınavların tekrarına karar verilmiştir.

2011-2012 ADLİ-AKADEMİK YILI GÜZ YARIYILI NOT KARTI

Dersin Adı	Dersin Türü	Öğretim Türü	Dersin Notu
Anayasa	Zorunlu	Teori	F
İfade Özgürlüğü	Zorunlu	Teori	F
Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri	Zorunlu	Teori	F
Örgütlenme Atölyesi	Seçmeli	Uygulama	F
İşkence Atölyesi	Zorunlu	Uygulama	AA
Terörle Mücadele Atölyesi	Zorunlu	Uygulama	AA

**5187 Sayılı Kanuna Göre
Yayın Sahibi**
Prof. Dr. Ethem Tolga

Gökyıldırım, Anıl İşisağ,
Mert Oktay, Ceren Özbey,
Damla Deniz Cengiz

**Sorumlu Genel
Yayın Yönetmeni**
Prof. Dr. Dilruba Çatalbaşı

Tasarım ve Uygulama
Barış Çelik
Sercan Er

Yayın Danışmanları
Öğr. Gör. Füsün Özbilgen
Araş. Gör. Özgürol Öztürk

Baskı: Punto Baskı Çözümleri

Tel:
0 212 231 30 67 – 68

Genel Yayın Yönetmeni:
Cansu Güneş Seferoğlu

Adres:
Galatasaray Üniversitesi
Çırağan Cad. No: 36
Ortaköy 34357 İstanbul

Yazı İşleri Müdürü:
Bartu Ercan

Muhabirler:

Begüm Abban, Ebru Tepeler,
Ulaş Manazoğlu, Ediz
Tokabaş, Nesrin Uysal,
Hülya Çetinkaya, Mert Kaya,
Sennur Demirok, Seda
Şahin, Özgür Taşalan, Meral
Bozdemir, Elif Yenigün,
İbrahim Arslan, Naile

Tel: 0 212 227 99 64
0 212 227 44 80 / 554

Faks: 0 212 227 51 48
0 212 259 42 64

e-posta: gsudetay@gmail.com
(Yerel Süreli Yayın)
ISSN 1304 – 723X

<http://detay.gsu.edu.tr>

3 Kampüs: GSÜ Tenis Takımları

4-5 Kampüs:
Kadına şiddet

6-7 Portre:
Çiğdem Ersayın

8-9-10-11

Dosya:

Tutuklu Öğrenciler

12-13 Kıdem tazminatı fonu

14-15 Kitap:
Ben tek

16-17 siz hepiniz

Mabel Matiz **18-19** Spor:
WTA 2011

20 Biraz mizah iyidir

Editör'ün notu

Ya siz olsaydınız?

Bu dönem ilk sayımızda biraz buruk bir “merhaba” diyoruz. Çağdaş Hukukçular Derneği'nin araştırmasına göre tutuklu öğrencilerin sayısı 500'e ulaştı. Pek çoğumuz ne Cihan'ı ne de diğer tutuklu öğrencileri tanıyordu, ama haksızlığı, baskıyı, eşitsizliği hepimiz yakından tanıyoruz. Üstelik 'ya ben olsaydım' diye sormadan da edemiyor insan.

Öğrenciyken bile burs kesen, okul uzattıran “F” tipi tutukluk, öğrencilere hayatı zindan ediyor. Terörle Mücadele Kanunu'na göre Özel Yetkili Mahkemeler'de yargılanan öğrenciler, zamanında ölüm oruçlarıyla protesto edilen “F” tipi cezaevlerinde yoğun baskı altında yaşıyorlar. Birkaç adımlık, soğuk ve zamanla gözleri kör eden beyazlıktaki hücrelerde; öğrenci olmanın, düşünmenin, protesto etmenin bazen de yalnızca Kürt olmanın, Kağıthane gibi yerlerde tanıdıkları olmanın cezasını peşin peşin çeken arkadaşlarımıza; “dışardakiler” olarak “içerdekilerin” sesini duyurmak için hazırladık bu sayımızın dosya haberini. Çünkü ülkemizde adalet için birlikte mücadele etmek gerekiyor. Beraat isteyen savcılar bile sürülüyor. Adalet kendi kurumları aracılığıyla kısaca alınıyor, yeni savcı Cihan'dan 45 yılını “F” tipinde geçirmesini istiyor. Yani savcı aslında onun hem gençliğini hem bütün yaşamını istiyor!

Kampüs bölümünde, GSÜ Tenis Takımlarını tanıtıyoruz. Okuldaki arkadaşlarımıza yönelttiğimiz “Bir kadına fiziksel şiddet uygulandığını gördünüz, tepkiniz nasıl olurdu?” sorusuna aldığımız yanıtlar da şaşırtıcı ve oldukça samimi. Portre için bu sayıda İletişim Fakültesi'nden Öğretim Görevlisi Çiğdem Ersayın'la renkli meslek hayatından hareketle güzel bir sohbet gerçekleştirdik.

Küresel ekonominin her krizi, kamu harcamalarına ve kazanılmış haklara getirilen kısıtlamalarla atlatılmaya çalışılıyor. Türkiye'de de benzer bir durum söz konusu. “Kıdem Tazminatı Fonu” da bu süreçte ortaya atılan bir fikir. Hükümetin işsizliğe çare, istihdama destek olarak gördüğü bu Fon uygulanırsa, zaten örgütsüz ve esnek olan iş yaşamı ne hale gelir diye kafaların karışık olduğu bir dönemdeyiz. Bu soruların cevabını ekonomi sayfamızda bulabilirsiniz.

Kültür-sanat sayfalarımızda ise, sosyal medyanın sanallığından çıkıp gelen şarkıcı Mabel Matiz'le yaptığımız sohbeti ve bu yıl her sayıda yapmayı planladığımız kitap köşemizde yeni yazarları ve kitaplarını bulacaksınız. Spor sayfamızda da herkesi heyecanlandıran WTA Championships İstanbul 2011'den izlenimleri aktarıyoruz.

Cansu Güneş Seferoğlu

Melike Batur Yamaner

1969 - ...

Unutmadık...

GSÜ Kız Tenis ve Erkek Tenis takımları süper ligde

► Üniversite takımlarından oluşan liglerde, süper lige yükselen ve 2005'ten bu yana okulumuzu temsil eden GSÜ kız ve erkek tenis takımları, yeni Roger Federer*'ler ve Caroline Wozniacki*'ler arıyor. Erkek Tenis Takım Kaptanı Ali Katipoğlu ve Kız Tenis Takım Kaptanı Görkem Yüksel, özellikle kulüplerde lisanslı oynamış sporcuları beklediklerini belirtiyor.

Haber: Bartu Ercan

Şüphesiz ki, 1874 yılında tenis oyunu başlatan İngiliz subayı Wingfield, zamanla bu spor bu kadar popüler olacağını tahmin etmemişti. Günümüzün en yaygın sporlarından biri olan tenise Fransızlar, bu sporun "Le jeu De Palimc" dedikleri oyuna benzediğini söyleyerek sahip çıkıyor, İngilizler ise "Real tennis" diyerek bu sporun anavatanının kendi ülkelere olduğunu öne sürüyor.

Tenisin geçmişinin 1800'lü yıllara dayanmasına rağmen ülkemize gelmesi biraz (!) zaman almış. Tenis, Türkiye'de 1900'lü yıllarda, İngiliz diplomatlar aracılığıyla tanıtılıyor. 1915 yılından itibaren Türkiye'deki Amerikan kolejlerinde tenis oynanmaya başlanıyor. Fenerbahçe'de ilk tenis kulübünü ise Fuat Hüsnü Kayaçan kuruyor. 1953 yılında Türkiye Tenis Federasyonu'nun kurulmasıyla da tenis ülkemizde resmîyet kazanıyor.

Galatasaray Üniversitesi Tenis Takımı ise, 2005 yılından itibaren okulumuzu temsil ediyor. GSÜ erkek tenis takımında şu öğrenciler yer alıyor; Ali Katipoğlu (Siyaset Bilimi), Altay Baran (FİT), Dorukhan Akkaya (İletişim), Cem Koç (İletişim), Nevzat Kocabay (Uluslararası İlişkiler). Kız Takımı, Görkem Yüksel (FİT), Merve Fettahoğlu (FİT), Elif Yıldız (İletişim)'dan oluşuyor.

Aynı zamanda tenis antrenörü olan erkek takımının kaptanı Ali Katipoğlu, özellikle lisanslı tenis oyuncularını veya daha önceden başka kulüplerde lisanslı olarak oynamış oyuncularını beklediklerini belirtiyor. Kendilerinin Tenis Kulübü değil; Tenis Takımı olduklarını, Üniversite Liglerinin en üstü olan Süper Ligde mücadele ettiklerini, dolayısıyla profesyonel oyuncular ara-

mak zorunda olduklarını belirtiyor. Ama seçimlere katılıp başarılı olanların da takımda yer alabileceğini sözlerine ekliyor.

Kız takımı kaptanı Görkem Yüksel ise, okulun top, kort ve eşofman ihtiyaçlarını karşıladığını; özellikle, Yard. Doç. Dr. Şebnem Gökçeoğlu ve üniversitenin Sportif, Kültürel Faaliyetler Sorumlusu Cumhuriyet Şahin'in her sorunlarıyla ilgilendiğini belirtiyor. Antrenmanlara turnuvaların başlamasına 2 hafta kala başladıklarını ve Ortaköy'de bulunan Korukent'in kortundan faydalandıklarını söylüyor. Haftanın 2 günü antrenman yaptıklarını belirten Yüksel, yarışmaların ise Antalya Belek'te 1 hafta içerisinde başlayıp bittiğini söylüyor. Ulaşım ve konaklama ihtiyaçlarının okul tarafından karşılandığını da sözlerine ekliyor.

Yarışmaların ve antrenmanlarının derslerini etkileyip etkilemediğini sordumuzda Ali Katipoğlu: "Malesef yarışmalarımız vize dönemine denk geliyor. Böyle olunca mazeret sınavına girmek zorunda kalıyoruz. Bu sınavlar da genelde normal sınavlara göre daha zor oluyor" diyor.

GSÜ tenis takımlarının başarılarına gelirse, 3 ligden oluşan (Süper Lig, 1. Lig ve 2. Lig) üniversitelerarası turnuvalarda GSÜ erkek takımı 2009 yılında 2. Ligde olmasına rağmen, 2 senede en üst lig olan Süper Lig'e çıkmayı başardı. Kız takımı ise, 2009 yılında 1. Lige düştükten sonra tekrar Süper Lig'e çıkmayı başardı. Şu an iki takım da Süper Lig'de mücade-

Ayaktakiler: Ali Katipoğlu, Elif Yıldız, Merve Fettahoğlu, Dorukhan Akkaya, Cem Koç, Yard. Doç. Dr. Şebnem Gökçeoğlu Balcı, Altay Baran
Oturanlar: Görkem Yüksel, Nevzat Kocabay

le ediyor. Ayrıca toplam 80 takımdan oluşan liglerde, GSÜ'nün iki takımı da son 2 senedir ilk 10'a girmeyi başardı.

Her ne kadar profesyonel oyuncular arasına da GSÜ Tenis Takımı'nın herkese açık olduğunu belirten Katipoğlu, Tenis Kulübünün kurulması için de çaba sarf edeceğini ve bu spora başlamak isteyenlere yardımcı olacağını belirtiyor. GSÜ Tenis Takımlarının uzun vadedeki hedefinin ise, Süper Lig'de kalmak ve zirvede kalıcı olduğunu sözlerine ekliyor.

*Roger Federer: Dünya sıralamasında 4. sırada bulunan İsviçreli tenisçi.

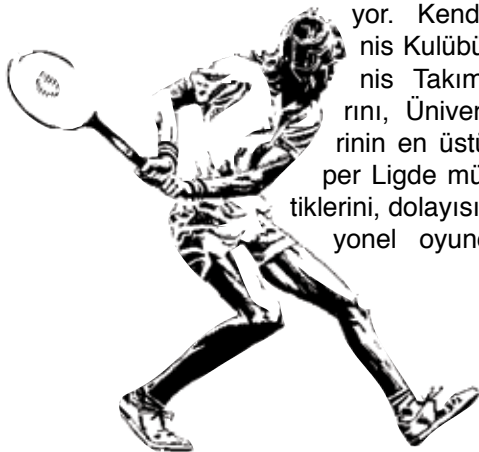
*Caroline Wozniacki: Dünya sıralamasında 1. sırada yer alan Danimarkalı tenisçi.

Kız takımı kaptanı:

Görkem Yüksel
g.yuksel3@gmail.com
0539 477 61 97

Erkek takımı kaptanı:

Ali Katipoğlu
ali8426@gmail.com
0555 361 47 95

Kadına şiddeti gördünüz, tepkiniz ne olur?

► Türkiye’de kadına yönelik şiddeti araştıranlar vahim bir durumu saptadılar. Her üç kadından biri fiziksel şiddet görüyor! Televizyonlarda ve gazetelerde sıklıkla gördüğümüz şiddete maruz kalan kadınların sayısı giderek artıyor. Elbette sokakta kime sorsak “kadına şiddet uygulanmamalı” diyecek. Fakat sadece kadına şiddete karşıyım demeyi mi başarabiliyoruz yoksa Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi asistanı Cenk Yiğiter ve Hakan Mertcan gibi ceza almak pahasına şiddete uğrayan kadını savunup olaya müdahale etmeyi de göze alabiliyor muyuz? Cevabı ilk kendi okulumuzda aradık, Galatasaray Üniversitesi öğrencilerine sorduk : “Bir kadına fiziksel şiddet uygulandığını gördünüz, tepkiniz nasıl olur?”

Röportaj – Fotoğraflar: Begüm Abban, Seda Şahin

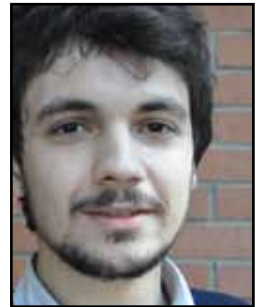

“Kimse ilk adımı atmıyor”

Anıl Mümtaz İktisat

Daha önce hiç böyle bir şey başıma gelmedi. Yani olayı gördüğüm andaki ruh halim de önemli ama muhtemelen ilk önce polise haber verirdim. Aralarında geçen tartışmanın ve uygulanan şiddetin boyutu da önemli. Bu yüzden polisin gelmesini beklemeden müdahale edilmesi gereken

bir durum da olabilir. Ama benim gördüğüm kadarıyla insanlar da böyle durumlar karşısında şöyle bir düşünce uyanıyor: önce birileri müdahale etsin, ben daha sonra ona yardım ederim. Yani kimse ilk adımı atmıyor. Bu yüzden ben de ilk olarak polise haber verirdim, polisin bu konuda etkili olacağına da inanıyorum. Ama çok açık bir şekilde şunu söyleyebilirim ki, o kadının şiddetti hak ettiğini asla düşünmem.

“Bireysel olarak araya girmem ama polisi ararım”

İlyas Gezer Hukuk

Öncelikle şunu belirtmek istiyorum ki, şiddet gören kadınların başvurabilecekleri onlara yardım edecek dernekler var. Ücretsiz çağrı merkezlerini kullanarak bu derneklere ulaşabilirler. Yani şiddet gören kadınların asla tepkisiz kalmaması gerekir.

Eğer ben böyle bir durumla karşılaşıyordum, yani yanımda bir kadına şiddet uygulandığını görseydim, kesinlikle bireysel olarak araya girmezdim ama polisi arardım. Çünkü şiddet dediğimiz çok farklı bir kavram. Bir tokat attığında da şiddet gösterilmiş oluyor tabii ki ama özel hayata saygı unsurunu da unutmamak lazım. Bu yüzden müdahale edip etmemek konusunda kararsız kalırdım.

Karı-koca arasındaki şiddeti düzenleyen özel bir yasa var. Yani aile içi şiddeti önlenmesini sağlayan bir yasa. Ama bu yasaların çok iyi işlediğini düşünmüyorum. Bunun nedeni; kadınların şiddet görmelerine rağmen seslerini çıkarmayıp, şikayete başvurmamaları. Diğer neden ise; şikayet etseler bile, şiddet uygulayana büyük bir ceza verilmemesi.

Ayrıca, eğer ben kendini savunamayan bir kadına yardım edip, şiddet uygulayan kişiye müdahale edersem, benim hukukun saldırıya uğrayan kişiyi savunma gibi bir hakkım var. Ama şahsen öncelikle kendim araya girmekten çok, bu işi polise haber vererek halletmeyi tercih ederim. Zaten en önemlisi şiddet gören kişinin şikayetçi olup, sesini çıkarmasıdır diye düşünüyorum.

“Bir şey yapamadığım için kendime çok kızdım”

Barış Serhan Bilgisayar Mühendisliği

Böyle bir durumda şiddeti uygulayan kişinin kim olduğuna bakarım. Eğer onu durdurabileceğime, ona karşı koyabileceğime inanırsam müdahale

ederim. Eğer durduramayacaksam çevremdeki insanları örgütlemeye çalışırım.

Daha önce tepki gösteremediğim bir durum da başıma geldi. Bir bayan, eşi olduğunu tahmin ettiğim bir adamdan şiddet görüyordu. Ben tek başıma engelleyemedim ve çevredeki insanların da tepkisi “özel hayata karışılmaz.” şeklinde oldu. Bir şey yapamadığım için kendime çok kızdım ve kendimi o an güçsüz hissettim. Bir kere de bir travestinin sokağın ortasında şiddet gördüğüne tanık oldum. En yakınimdaki polise gidip durumu anlattığımda, polis hiçbir tepki vermedi ve bunun tek nedeni şiddet gören kişinin travesti olmasıydı

“Tepki vermeyenlere yapılabilecek bir şey yok.”

Betül Ongan *Felsefe*

Şiddetin neden uygulandığını bilmediğim için karışmam diye düşünüyorum ve hiç bir şey yapamazdım her halde. Ama tanıdığım birine şiddet uygulandığını görsen kesinlikle olaya müdahale ederim.

Bir gün, okulun önünde erkek arkadaşından dayak yiyen bir kızla karşılaştım. Kızın dudakları kanıyordu ama buna rağmen en ufak bir tepki bile vermiyordu. Ben de tepki vermeyen bir insan için yapılabilecek bir şey olduğunu düşünüyorum. Bana biri şiddet uygulasa, ben de karşılık verdim ve çevremden yardım istedim. Kesinlikle susup tepkisiz kalmazdım.

“Polisi ararım”

Beyza Öztürk *Hukuk*

Şiddet gören bir kadının durumuna duyarsız kalmam mümkün değil. Bireysel olarak engelleyemem ve bunu denemem bir sonuç doğurmaz belki ama polisi ararım diye düşünüyorum. Zaten ilk

başta olayın nasıl geliştiğini gözlemlemek gerekir. Bence bu tip olaylarda, doğru zamanda müdahale etmek çok önemli.

Şiddet gören kadın: “Olur böyle şeyler”

Setenay Suyüncü - *Felsefe*

Şiddet gören bir kadına yardım etmek için, kişisel olarak araya girmek bana çok mantıklı gelmiyor. Çünkü şiddeti uygulayan kişi bir erkeksen ve karşısındaki

kadına bunu yapabilecek noktaya gelmişse, onu durdurmaya benim de gücüm yetmez. Bu yüzden benim yapacağım ilk şey bağıarak etraftaki insanların dikkatini çekmek ve onlardan yardım istemek olur. Zaten daha sonra ben kişisel olarak kendi şikayet dilekçemi de veririm. Çünkü bence bu, son derece önemli bir konu ve beni ilgilendirmez diye asla düşünmem. Sonuna kadar, elimden geldiğince ilgilenirim.

Benim daha önce tanık olduğum çok fazla “kadına şiddet” olayı oldu. En son yaşadığım olay; karşı dairemde yaşayan iki erkek kardeşten birinin annesine, diğerinin de sevgilisine karşı şiddet uyguluyor olmasıydı. Biz apartman sakinleri olarak bu olaya duyarsız kalamadık ve polise haber verdik. Bir kadına el kaldırma düşüncesi bana canilik gibi geliyor. Ama bu olay şu şekilde kapandı; şiddet gören kadınlar hiçbir şekilde şikayetçi olmadılar ve “olur böyle şeyler” diyerek sustular.

Bence şiddetin boyutu diye bir şey yok. Yani “biz karışmayız, sadece bir tokat attı.” düşüncesi yüzünden kadına şiddet gün geçtikçe artıyor. Çünkü o müdahale edilmeyen ilk tokattan sonra herşey daha da kötü oluyor. Asıl şiddet ondan sonra başlıyor. Bu yüzden ilk andan itibaren, bir şekilde durdurulmalı diye düşünüyorum.

“Sırf mini etek giydiği için şiddet görenler var”

Can Ergen *İletişim Erasmus*

Şiddet gören bir kadınla karşılaştığımda olaya kesinlikle müdahale

ederim ama tabii bu konular çok hassas konular olduğu için aile içi bir konuya karışmak gibi bir ihtimal de var. Ama bir yandan sırf mini etek giydiği için ya da buna benzer durumlardan dolayı şiddet gören bayanlar da var. Bunun haberlerde birçok örneğini izledik. Eğer ailevi bir mesele değil de böyle bir konu olduğunu anlarsam, anında şiddet gören bayana yardım ederim ve polisi ararım.

“Engellemeye çalışırım”

Hilal Erkoca - *Siyaset Bilimi*

Böyle bir olayla karşılaşırsam, hiç tereddüt etmeden müdahale ederim. Tanıdığım bir insanın şiddet görmesiyle, tanımadığım bir insanın şiddet görmesi aynıdır benim için. Bu yüzden her iki durumda da aynı şekilde engellemeye çalışırım. Ama böyle bir tokat atıldığını görünce de araya girip olaya karışmam. Tokat da bir şiddettir ve müdahale edilmemesi gerekir ama bazen böyle durumlarda araya girmek daha da kötü sonuçlara neden olabilir.

“Bağıarak yardım isterim”

Gözde Pamuk *Siyaset Bilimi*

Ben böyle bir durumla karşılaşırsam çok şaşırırım ve durdurmak için bir şeyler yaparım. En yakınımdaki insanlardan yardım isterim. Hiç bir şey yapamazsam bağıarak yardım isterim ve kendim müdahale ederim. Kendimin de zarar görme ihtimalimi hiç düşünmem o anda. Eğer hiç kimse yoksa çevrede polisi arar ve onun gelmesini de beklerim. İnsanlar böyle bir olayla karşılaşıncaya şok olup bir süre bir şey yapmıyorlar ama artık ülkemizde böyle şeyler şaşırılacak şeyler olmaktan çıktı maalesef.

“Polis gelene kadar beklerim”

Yusuf Davulcuoğlu - *İktisat*

Böyle bir durumla karşılaşırsam, polisi ararım ve polis gelene kadar beklerim. Olayın çözüldüğünü gördükten sonra orayı terk ederim. Ben polisi aradım gerisine karışmam diye bir tepki vermem. Bence belli bir fiziksel müdahale başladığı anda şiddet başlamış demektir. Bu yüzden gördüğüm an, ben de tepkimi belli ederim. Ama ben daha önce böyle bir olaya şahit olmadım.

“ÖĞRENCİLERİME SAYGI DUYUYORUM”

► Öğrenim hayatımızda severek dersine gittiğimiz hoca sayısı sayılıdır. En sıkıcı olan bir ders bile hoca sayesinde mucizevi bir şekilde eğlenceli hal alabilir. İşte bu mucizeyi yaratabilen hocalarımızdan Galatasaray Üniversitesi İletişim Fakültesi öğretim elemanı Çiğdem Ersayın'la eğitiminden özel hayatına kadar her şeyi konuştuk

Haber: Bartu Ercan

Fotoğraf: Cansu Güneş Seferoğlu

T.C.
GALATASARAY
ÜNİVERSİTESİ

Adı Soyadı: Çiğdem Ersayın

Görevi: İletişim Fakültesi Öğretim Elemanı

Çalışma Alanları: Pazarlama Yönetimi, Pazarlama İletişimi, Marka Yönetimi, Tüketici Davranışları, Reklam

Çalıştığı Kurumlar: Paşabahçe, Ege Seramik, Real Hipermarketler Zinciri

Kime “Çiğdem Hoca hakkında ne düşünüyorsun?” diye sorsak; yüzünde ilk önce gülümse beliriyor. Bu kadar sevilen biri olmayı nasıl başarıyorsunuz?

(Gülüşmeler) Özel bir çabam olmuyor. Hepiniz özel çocuklarsınız. Herkes bu okulda okuyamıyor. Akıllı çocuklarsınız. Karşılıklı oluyor her şey .Bir de mesleği-

mi çok seviyorum. Eğitim benim için çok önemli. Severek yaptığımdan dolayı bu da çevreme yansıyor sanırım.

İngilizce öğretmenliği lisans eğitimi aldıktan sonra sizi pazarlama alanına yönelten gelişme neydi?

6 sene farklı kurumlarda öğretmenlik yaptıktan sonra eşim bana: "Alanını seviyorsun. Ama bazı sıkıntılar yaşıyorsun. Başka alanlara yönebilirsin" dedi. Ben de pazarlama alanını seçtim. O zaman bu işleri yapmak daha kolaydı. Derken Paşabahçe'de bir pozisyon açıldı ve "Tanıtım ve tutundurma sorumlusu" olarak Tasarım Departmanında işe başladım.

Paşabahçe, Ege Seramik, Real Hipermarket gibi farklı kulvarlardaki kurumlarda çalışmak sizi zorlamadı mı?

Tabi ki başlarda çok zorlandım. Hiç bilmediğim bir alan. Ben eğitimciyim... Bir şekilde tutunmaya çalıştım. Alaylı olmam beni rahatsız etti. ODTÜ ve TED'den almışımız bir şeyin temeli olmalı diye. Burası benim için harika bir okul oldu. O temeli burada oturttum diyebilirim. Tabi farklı kurumlarda çalışmak zor. Her kurumun yaptığı şey birbirinden farklı. İstenilen şeyler farklı olunca sen de ona adapte olmak zorunda kalıyorsun.

Galatasaray Üniversitesi maceranız nasıl başladı?

Son Real maceramdan sonra, bir karar vermek zorunda kaldım. Ya özel sektörde kalacaktım; ya da öğretmenliğe devam edecektim. Eğitim benim özüm. Ondan ayrılamıyorum, seviyorum. Karar vermem gerekirken, Galatasaray Üniversitesi'nde

bir pozisyon olduğunu öğrendim. Halime Yücel Bourse hocamızla, o zamanki dekanımız Özden Cankaya'nın yardımları sayesinde örnek bir ders gerçekleştirdik. O dersten sonra memnun olduklarını belirttiler. Öylece, Galatasaray Üniversitesi maceramıza başlamış olduk.

“Bütün şirketler, ayakta kalmak istiyorsa teknolojiye ayak uydurmak zorunda”

Artık her şey interaktife döndü. Teknolojinin önlenemez yükselişi devam ediyor. Sizce pazarlamanın geleceği, önlenemez bu ilerleyişe ayak uydurabilecek mi?

Uydurmak zorunda. Birçok kurum , çok çabuk adapte oldu. Bütün bu firmalar gelişmenin farkında zaten. Bizim kullandığımız araçlarda bizi bilgilendirmenin arayışı içerisindedir.

Tüketici davranışlarının yönlendirmenin teorilerini okulda öğreniyoruz. Siz gerçekten tüketici davranışlarının yönlendirilebileceğine inanıyor musunuz?

Ben her zaman derste de söylüyorum. Ben bir şeye ikna oluyorsam ;kendi başıma oluyorum. Buna hiç mi dışarıdan müdahale olmuyor? Tabi ki hayır. Hepimizin kafasında şablonlar var. Kadınlar şöyledir erkekler böyledir diye. Ama Umberto Eco'nun yeni kitabı "Güzellik" adlı kitabındaki gibi. İnsanın güzellik anlayışı değişiyor. Çevresel faktörler bizi etkiliyor. Dolayısıyla bundan etkilenmemek için izole yaşamak gerekiyor.

Ankara'da doğdunuz. Uzun yıllar ora-

da yaşadınız. Şimdi İstanbul'dasınız. Sizin için de artık Ankara'nın en güzel yanı İstanbul'a dönmek mi oldu?

(Gülüşmeler) Evet biraz öyle oldu. Ama Ankara özeldir. Düzenli bir şehirdir. Trafiğin sıkışacağı saat bile bellidir. İnsanlar belirli mekanlara giderler. İnsanların kompleks durumları yok. Bak! sessiz olmasına özlem duyuyorum. Onu arıyorum.

Oğlunuz Bilge ile aranızın çok iyi olduğunu biliyoruz. Onun planlarında da pazarlama var mı?

O bilim adamı olmak istiyor. Onu da açıkça söylüyor. O daha çok elektrik elektronik alanıyla ilgileniyor. Bizi de çok şaşırttı. Daha 9 aylıkken elektriğe çok merakı vardı. Işıklarla baş kurdu. O hayatını buna adamak istiyor. Biz de onun mutlu olmasını istiyoruz. Bütün çabamız onun istediği yerde ilerlemesi yönünde olacak.

“Moda eğitimine kendimi o kadar kaptırdım ki; bütün derslerimi ‘F’ ledim”

Hocam,1987-1989 yılları arası size ne hatırlatıyor?

(Gülüşmeler) Moda eğitimimi hatırlatıyor. Ben küçüklüğümde beri elbise çizmeyi seven bir insandım. O zaman Üniversitede öyle bir bölüm olmadığı için, Ankara'da yeni açılan MEB'e bağlı Özel Moda Okulu'na başladım. Üniversite 2.sınıfındaydım. Kendimi o kadar kaptırdım ki; bütün derslerimi “F”ledim. Üniversiteyi 4 senede bitirmek zorundaydım. Bu sebeple 3. Ve 4.sınıfta alttan ve üstten dersler alarak bir şekilde okulu 4 senede bitirmeyi başardım. Okulu bitirip, öğretmenliğe başlayınca orada bitti benim için moda. Ondan sonra hobi bile olmadı. Güzel bir anı oldu benim için.

Bu sayımızla birlikte başladığımız “5’i 1 yerde” köşemizde Çiğdem Hocamıza 5 kelime verdik ve onun için o kelimelerin ne ifade ettiğini sorduk.

Bilge

AKP

GSÜ

Ankara

Moda

5’i bir yerde

Her şeyim

Bekleyip göreceğiz

Öğrencilerimiz

ODTÜ

Tekrar ilgi duymaya başladığım alan

Üniversiteliye “F” tipi disiplin

► Üniversiteler “özgürleşirken” öğrenciler katıldıkları demokratik eylemlerde gözaltına alınıp keyfi olarak nitelenen sebeplerle tutuklanıyorlar. Çağdaş Hukukçular Derneği İstanbul Şubesi'nin raporuna göre sayıları 500'e yaklaşan “tutuklu öğrenciler” protesto eylemlerinde bulunmak suç sayılmadığı için Terörle Mücadele Kanunu maddeleri üzerinden yargılanırken, bir kez de rektörlükler tarafından ya okuldan atılarak ya da “güvenlik” gerekçesiyle sınavlara alınmayarak cezalandırılıyorlar.

*Haber: Cansu Güneş Seferoğlu, İbrahim Arslan
Fotoğraflar: Cansu Güneş Seferoğlu*

İfade özgürlüğü ve örgütlenme hakkı, hem Anayasamızda hem de tarafı olduğumuz uluslararası antlaşmalarda güvence altına alınmış haklar. Ancak 2009 yılından bu yana artan gençlik muhalefetinin yaptığı etkinliklerin uygulamadaki karşılığı: Terörle Mücadele Kanunu'nda belirlenmiş 'Terör örgütü üyeliği' suçlaması ile yargılanmak... TMK'ya göre suç, hukukçulara göre hak. Peki, ya tutuklananlar; öğrenci mi, terörist mi?

“Hak ve özgürlüklerde orantısız sınırlamalar”

İstanbul'da sayısı 87'ye ulaşan tutuklu öğrencilerle ilgili hukuki durumu ve TMK'nın içeriğini, uygulanma biçimini anlatan İstanbul Barosu Başkanı ve Galatasaray Üniversitesi Hukuk Fakültesi Ceza Hukuku Ana Bilim Dalı Başkanı Doç. Dr. Ümit Kocasakal, gelişmeleri, “Terörle mücadelede dikkate alınması gereken kırmızı çizgiler vardır. Bunlardan bir tanesi de terörle mücadele adına hak ve özgürlüklerde orantısız, gereksiz, anlamsız bir takım sınırlamalara gitmemek” diye değerlendiriyor.

Hukukun öncelikle bir yorum işi olduğunun altını çizen Doç. Dr. Kocasakal, kanunların somut olaylara uygulanmasında yorumu yapan kimselerin hayata ve özgürlüklere bakışının önemine işaret ediyor ve TMK'nın 1. maddesinde yer alan terör tanımının ve terör suçlarının mahkemeler tarafından 'oldukça geniş değerlendirildiğini' belirtiyor. Uluslararası normlara göre terörün ayırt edici yönünün 'şiddet' olduğunu belirten Doç. Dr. Kocasakal bu konuda Detay'a şu bilgileri verdi:

“Türkiye'de örgüt suçlaması, örgüt ısla-

hı tamamen teknik hukuktan soyutlanarak siyasi mülahazalarla, siyasi düşüncelerle yapılan bir suç haline geldi. Bu anlayış, hepimizin hakkı olan özgürlükler için tehdit niteliğindedir. Yani bugün siyasi iktidar istediği, canını sıktığını düşündüğü kişilere karşı rahatlıkla örgüt suçlamasını yapabilmekte ve sırf bu suçlamaya istinaden kişiler bir hüküm olmaksızın aylarca, yıllarca tutuklu kalabilmektedir. Buna hukuk devleti diyemezsiniz.”

Tepki kanunu

TMK'da 2006 yılında yapılan değişikliklerle getirilen hükümlerin, yükselen terör eylemlerine karşı tepki kanunu haline geldiğini belirten Kocasakal, terörle mücadelenin kırmızı çizgileri olduğunu ve bu amaçla yapılan kanunların daha sakin zamanlarda, hukukçular arasında tartışılarak yapılması ve üzerinde de fazla oynanmaması gerektiğine işaret etti.

Öğrencilerin yargılama süresinin uzamasını, suç oluşturduğu öne sürülen fiilin hukuki niteliğinin, ilk etapta emniyet birimleri tarafından yapılmasına bağlayan Kocasakal uygulamada karşılaşılan sorunu şöyle anlattı:

“Sırf Özel Yetkili Mahkemeler'in görev alanına sokabilmek adına, somut ve yeterli bilgi, delil olmadığı halde hukuk kurallarını da bir yana bırakarak basmakalıp bir vaziyette terör örgütü üyeliği isnadı yapılmaktadır. Bu nitelikleme ile amaçlanan da sadece protestocu öğrencilerin hem Özel Yetkili Mahkemeler'in görev alanına sokulmasını sağlamak, hem de gözaltı tutukluluk gibi sürelerinin daha uzun uygulanabilmesinin hukuki alt yapısını oluşturabilmek.”

Özel Yetkili Mahkemeler'deki yargılamalarda 'gizli tanık' ve 'dinlemeler' olarak neredeyse 2 tür delil gösterildiğini söyleyen Doç. Dr. Kocasakal, gizli tanıklığın Dünya'da mafya tipi örgütlerle mücadele için ve Türkiye'dekinin aksine hukuken çok dar bir alanda uygulandığını belirtti. Gizli tanıklıklar hakkında şu bilgiyi verdi: “Bu delilin kullanımını bizim kanunumuzda olduğu gibi genişletirseniz, kişilerin savunma hakkını elinden alırsınız. Hele şu anki uygulamada, bir gizli tanığın bir ifadesiyle kişi, sanki suçu sabit olmuş gibi tutuklanmakta ve yıllarca tutuklu kalabilmektedir. Tabi bu gizli tanıklara nelerin vaad edilmiş olduğunu da bilemiyoruz.”

Cihan için özgürlük

Cihan Kırmızıgül, GSÜ Endüstri Mühendisliği öğrencisi, 20 Şubat 2010'da gözaltına alındı ve 21 aydır Tekirdağ F Tipi Cezaevi'nde tutuklu...

Cihan, Kağıthane'de bir markete düzenlenen molotoflu saldırıya katıldığı gerekçeyle polisler tarafından gözaltına alındı. Bahsi geçen gün Kağıthane'de arkadaşının evinde bulunan ve otobüse binip evine dönmek üzere durakta bekleyen Cihan, kendisi için o gün suç sayılacak bir şey taşımaktaydı: puşi. Yapılan aramalarda üzerinde ve evinde herhangi bir suç delili ve bahsi geçen eyleme katıldığına dair hiçbir delil bulunmamasına rağmen tutuklandı. Şimdiye kadar altı defa mahkeme karşısına çıkan Cihan, 9 Aralık 2011'de bir kere daha mahkemeye çıkacak.

Kalan tek delil; puşi

Cihan'ın Avukatı Sait Tanrıverdi gözaltına alındığı günden beri dosyayı neredeyse ezberlediğini belirtti ve polis tarafından öne sürülen delillerin tutarsız olduğuna dikkat çekti. Gizli tanıklık yapan kişinin ortaya çıkıp kendisine gösterilen zanlı ile duruşmalarda yargılanan Cihan'ın aynı kişi olmadığını da belirttiğini fakat Cihan'ın adının bile geçmediği eylemlerin iddianamesine eklendiğini anlattı. Mahkemenin tavrını "Ben 20-22 yıldır bu işin içindeyim eski Devlet Güvenlik Mahkemeleri'nde de görev yaptım ama böyle bir mahkemeye ben hiç rastlamadım. Aslında ortada hiçbir delil yok, bakış açıları var, önyargılar var." sözleriyle eleştirirken savcının bile artık beraat isterken mahkemenin yeniden polislerin tanıklığına başvurarak tutukluluğu uzatmayı amaçladığını söyledi.

Basın açıklaması

16 Kasım günü Cihan Kırmızıgül için Beşiktaş Adliyesi önünde yapılan basın açıklamasına GSÜ öğ-

rencileri ve öğretim görevlilerinin yanı sıra Sanatçı İlkay Akkaya, Radikal Gazetesi köşe yazarı Yıldırım Türker ve BDP Eşbaşkanı Selahattin Demirtaş da katıldı.

Tutuklu Öğrencilerle Dayanışma İnisiyatifi adına basın açıklamasını okuyan Özgür Mumcu: "Yarın 17 Kasım, Uluslararası Öğrenci Hakları Günü! Bugünün anlam ve önemine yakışır bir tablo ile karşı karşıyayız; yüzlerce öğrenci ömrünün adliye koridorlarında, cezaevi koşullarında tüketildiğine tanık oluyoruz. Hem de yalnızca poşu taktıkları, bazı basın açıklamalarına katıldıkları, bazı kitapları okudukları için!" dedi ve Cihan'ın altıncı defa tahliye edilmek ümidiyle duruşma salonunda olduğunu belirtti.

Yeni savcı Cihan Kırmızıgül için 45 yıl hapis istedi

16 Kasım 2011 günü duruşması yapılan Cihan Kırmızıgül için beklenen tahliye gelmedi. "Delil yetersizliği" sebebiyle tahliye isteyen Cumhuriyet Savcısı Mustafa Çavuşoğlu'nun yerine atanan yeni savcı Hikmet Usta dinlenen polislerin ifadelerine dayanarak Cihan Kırmızıgül için 45 yıl hapis cezası istedi. Olay anında olmayan polislerin tutanaklarda imzası olduğunun altını çizen Av. Sait Tanrıverdi bu konuyla ilgili suç duyurusunda bulunacağını belirtti.

"Güvenlik" gerekçesi, her derde deva

Cihan'ın durumunu yakından izleyen ve genel olarak tutuklu öğrenciler ile dayanışma içerisinde olan Tutuklu Öğrencilerle Dayanışma İnisiyatifi'nden Deniz Gedik, öğrencilerin eğitim hakkının da elinden alındığını ve üniversitenin bir "cadı avı" merkezi haline geldiğini söyledi.

Tutuklu öğrencilerle dayanışma ve bir misyon üstlenme fikri nasıl ortaya çıktı?

Aslında tutuklu öğrenciler meselesi, son zamanlarda özellikle artan tutuklamalar da göz önüne alındığında belli bir süredir kafamızı kurcalayan bir konuydu. Bu konuda bir söz söyleme fikrinin tohumu ise, Özgür Mumcu'nun Cihan'ı konu alan "Hapishanelere Güneş Doğmuyor" başlıklı yazısını takiben ekildi. Yazıda "Butik Üniversite" GSÜ'den bir öğrencinin 14

aydır tutuklu olduğundan bahsediliyordu ve biz GSÜ'lüler bu durumdan bihaberdik. Bunun verdiği vicdan azabı, biraz da inanamama haliyle Özgür Hoca'ya ve Cihan'ın okul arkadaşlarına ulaştık. Böylece bir fikir ve bu konuya ilişkin harekete geçme iradesi şekillendi. Sillesini başta Kürtler olmak üzere muhalif kesimin yediği bu tutukluluk sürecine bir çözüm bulmak amacıyla toplandık. Yazın ataletinden kurtulur kurtulmaz da, çeşitli üniversitelerden öğrenci, akademisyen baş-

ta olmak üzere diğer katılımcıların çektiğini oluşturduğu bir inisiyatif kuruldu. Ancak bu inisiyatif kurulur kurulmaz konu ve yapı itibarıyla puşi vakasını çok aştı ve tüm tutuklu öğrencilerle, TMK usulleriyile, cezaevi şartları ve eğitim hakkıyla ilgili sorunu olan kimseleri bir araya getiren bir inisiyatife dönüştü.

İnisiyatif olarak hangi sorunlar üzerine çözüm arayışındasınız?

İnisiyatif, tutukluluk meselesinin öğrencilerle sınırlı olmadığını bildiği halde, özellikle öğrenci ve akademisyenlerce şekillenen yapısı gereği tutuklu öğrencilerin sorunlarıyla ilgili söz söyleme derdinde. Bu durumun aslında iki odağı var. Birincisi yaşanan hak ihlalleri, yani işin hukuکی boyutu. Bu çerçevede TMK usulleri, iddianame hazırlanma süresinin uzunluğu, tutukluluk mekanizmasının alternatifleri bertaraf edilerek uygulanması ve fiilen cezaya dönüşmesi, uzun tutukluluk süreleri, gerekçesiz kararlar, bu kararlara karşı etkin başvuru yollarının olmaması, disiplin cezaları başta olmak üzere sayısız sorundan bahsedilebilir.

Tecritte eğitim; hem 'parasız' hem 'yatılı'

19 ay önce Roman Çalıştay'ında Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın konuşması esnasında açtıkları "Parasız eğitim istiyoruz, alacağız" pankartı sonucu tutuklanan öğrenciler Berna Yılmaz ve Ferhat Tüzer, tutuklu öğrencilerin sembolü haline geldi. 6 Ekim günü tutukluluğu sona eren Ferhat Tüzer "Bize verilen ceza aslında gençliğe verilen cezadır. Düşündüğünüz zaman meselenin gideceği yer işte hapishaneler, işkenceler, 20 aya varan tutukluluklar ve daha fazlası. Ama bizim meselemiz bitmedi." diyor.

Parasız eğitim talebini neden "Roman Çalıştay" yapılırken ve bu şekilde dile getirdiniz?

Kampanyamız biraz bu eylemle başladı gibi görünüyor ama bunun öncesinde de parasız eğitim talebi eylemlerle ve basın açıklamalarıyla duyurulmuştu. O toplantıda da bu ülkenin en yetkili merciinde bulunan Başbakan'a sesimizi duyurmaya çalıştık. Anayasada yer alan düşüncenin hür ifadesi ve protesto hakkımızı pratikte uygulamaya çalıştık. Başbakan öğrencilerle tanışma yanlısı olsaydı, bu yönde etkinlikler yapılırdı belki onu da tercih edebilirdik, ama bunun olmayacağını biz çok iyi biliyoruz. Çünkü onların görüşeceği öğrenciler genelde özel okul öğrencileri olur, Cumhurbaşkanı'nın yaptığı bir görüşme vardı, gayet Jaguar'lı öğrenciler geldi o görüşmeye.

Pankart açtığınızda roman halkının tepkisi nasıldı?

Orda öyle bir hava yaratılmıştı ki, devlet yıllarca ötelemediği, yoksulluğa mahkum ettiği, oradan oraya sürdüğü Roman halkının yüzüne baktı, değişim yaşanacak... Öyle bir büyü yaratıldı. Biz pankartı açarken Başbakan Erdoğan, Roman halkının neden bu kadar geri kaldığından, eğitim düzeyinin bu kadar düşük olduğundan bahsediyordu.

Roman Çalıştay'ından sonra olanlar ortada, Sulukule yıkıldı, orada hayat kalmadı, şimdi ağalara paşalara verildi. Sonuç olarak tüm bunlara rağmen bu insanlar evsiz kaldı ve o çocuklar hala okuyamıyor. O toplantıda bizi yumruklayanlar sonradan bizim için kurulan çadırlarda imza verdiler.

Peki daha sonra üniversite temsilcileriyle yapılan görüşmelerde -o dönemde öğrenci eylemleri çok fazla olmuştu çünkü- etkinizin olduğunu düşünüyor musun?

Elbette ki bunun da etkisi vardır, öğrenciler üzerindeki hak gasplarına karşı bir bayrak çekmedir bizim yaptığımız. Dinlemek zorundalar, çok olağanüstü bir şey de değil. Şili'de oturup konuştular ama orada da o kadar kolay olmadı, bedeller ödendi. Burada gençliğin gücü çok önemli, korkuları biraz da bu yüzden. Çünkü 70'lerde gençlerin eylemleri, birlikte hareket etme duygusu çok derindir, bugüne kadar da geldi. Ben de Gençlik Federasyonu'nun bir üyesiyim. Genel konularımız parasız eğitim, anadilde eğitim, demokratik üniversite, tek sözün rektörlere ve belli kişilere düşmediği, öğrencinin de sözünün geçtiği bir üniversite. Bu soruna yüzlerini dönmek zorundalar, bunca gözaltılar işkenceler çekildi. Cezaevinde gördüğüm işkencenin raporları da var, kafam gözüm kırık bir şekilde annemin ziyaretine çıktım. Düşünebiliyor musun o ananın halini. Gardiyanlara saldırdı yani annem, kendini tutamadı.

Tutuklanma sürecinde ve "F" Tipi Cezaevinde kalırken neler yaşadınız?

Medyada da çıktı zaten, Abdi İpekçi'den yerlerde sürüklenerek çıkarıldık, Zeytinburnu ve Vatan'da onursuz üst aramasını reddettiğimiz için dövüldük, parmak izimi alıp fişlemek için 10 kişi üzerime çullanıp parmağımı mürekkepletti. 2 hafta Metris'te tekli hücrede kaldım, son-

ra Tekirdağ'a götürdüler, orada bir "hoş geldin" meselesi vardır. Soymak istedikler kabul etmeyince dövdüler, dövdükleri için soruşturma açtılar. Sonra 3 hafta yine tekli hücrede kaldım. Hiç kimseyle görüşemedim, hiç kimseden haber alamadım, arkadaşlarımın yanına geçmek istememe rağmen orada tutuldum.

30 kişi 1 Mayıs Marşı'nı söylediğimiz için ceza aldık; aylarca ailemle açık görüşe gidemedim. Yalnız ben değil bütün siyasi tutsaklar bunu yaşıyor. Süngerli hücrede tutmaya çalıştılar. Yani tam bir tecrit vardır, ses duymazsın, her yer süngerle kaplıdır sadece tavandan bir ışık gelir. Ama ben onları daha çok zorladım, odadaki tüm süngerleri parçaladım, 2 saat sonra çıkarmak zorunda kaldılar, sonra da devlet malına zarar vermektan ceza verdiler. Tecritte şöyle olur, gardiyanlar işkence yapar, savcı bunu görmez, sonra doktor da bunu görmez; böylelikle kimse'nin başına bir şey gelmez. Sonra da "İşkenceye 0 tolerans" derler, gelsin bana anlatsınlar bunları.

Kandıra'da 5 adım atabildiğim bir hücrede 2 arkadaşım ile kaldım. Tecrite rağmen toplarla haberleşiyoruz, yazışıyoruz. Dışarı çıkartamıyorduk ama hapishane içinde herkes yazılar yazıp, araştırmalar yapıp, örneğin bir olay olduğunda dışarıdan birisiyle röportaj yapıp yazıyorduk, kitaplardan da okuduklarımızı değerlendiriyorduk. Bu şekilde 5'e yakın dergimiz oldu.

Tutukluken dışarıda yapılan destek çalışmalarını sizi nasıl etkiledi?

Bizim kültürümüzde yoktur her koyun kendi bacağından asılır mantığı. Biz bu yüzden arkadaşlarımızla gurur duyuyorduk. Her şehirde çadırlar kuruldu Berna ve Ferhat'a özgürlük diye. Ankara'da da açıldı, bir grup arkadaş gözaltına alınırken diğerleri yeni çadır kuruyor. Defalarca böyle olduktan sonra en sonunda kalıyor çadırlarımız. Bedel ödemenin de en hası budur herhalde. Biz de içeriden kampanyaya destek veriyorduk, herkese yazılar yazdık, derdimizi anlattık.

Ailen tüm bu olaylara nasıl yaklaşıyordu, engel olmaya çalıştılar mı?

Ailem de destekledi çünkü bu şaibe yaratmaya yer olmayacak kadar meşru bir istek. Çünkü biz milyonlarca öğrenci parasızlık çekiyoruz, eğitim alamıyoruz. Ben mesela Edirne'de kilometrelerce yol yürüyordum ki yol parası veremeyim, öğle yemeğinde daha iyi şeyler yiyebileyim diye. Yani bu hesapları yapmaya başlamıştık artık. Bir tek ben değil milyonlarca insan bu durumda. Harcını ödeyemeyip inşaatlarda çalışan, hayatını kaybeden öğrenciler oldu. Biz böyle bir ülkede yaşıyoruz. Sadece üzölmekle olmuyor.

Son duruşmada tahliye olmayı bekliyor muydunuz?

Aslında biz bu eylemden dolayı tutuklanmayı dahi beklemiyorduk. Bizim davanın savcısı 2 kere tahliye istedi ama AKP'li olduğu söylenen o heyet ısrarla ciddi suç delili olduğuna dayanarak bizi tutuklu bırakıyordu. Ancak son duruşmada heyet değişmişti, tabii arada o savcıyı da sürdürdüler. Yeni heyet bizim dosyayı tam bilmiyordu. Ciddi bir baskı hissettiler, çünkü milletvekilleri, sanatçılar gelmişti. Bizim insanlarımızın mücadelesi burada esastır, vazgeçemediler, kararlılıkla inatla her yerde her şekilde anlattılar. Gözaltına alındılar, kafaları gözleri kırıldı, vazgeçemediler çünkü onlar haklı olan bir isteği dile getirdiler.

Bugün de İstanbul Üniversitesi'ndeki protestonun ardından arkadaşlarımızın bir kısmı gözaltına alındı. Sen de bu eyleme katıldın, olaylar nasıl gelişti?(12/10/2011)

Bugün İstanbul Üniversitesi'nin akademik açılışı için Başbakan Recep Tayyip Erdoğan gelmişti. Biz yine aynı talepleri dile getirmek için oradaydık, basın açıklamasını 2 polis barikatının arasında yaptık, resmen abluka altındaydık. Biz bayraklarımızı alıp dağıldıktan sonra İstanbul Üniversitesi'nde öğrenci olan arkadaşlarımız okullarına girmek istedikler, buradan geçemezsiniz denilerek göz-

altına alındılar. Oysa basın açıklamasına katılmayan diğer öğrenciler ablukanın yanından geçip okula alındılar. 3 kişi bir araya geldi mi terör örgütüdür, kesin bağlantıları vardır deniliyor.

ÇHD'nin raporunu göre, İstanbul'da tutuklanan ve çeşitli cezaevlerine gönderilen öğrencilerin listesi şöyle:

Tekirdağ F tipi Cezaevi
34 Öğrenci

Kandıra F tipi Cezaevi
24 Öğrenci

Edirne F tipi Cezaevi
16 Öğrenci

Bakırköy Kadın tutukevi
10 Öğrenci

Gebze M tipi Cezaevi
3 Öğrenci

“Kıdem Tazminatı Fonu” beyaz yakalıları yakacak

► Avrupa’da AB üyesi ülkeler, ekonomik krizlerine çareler arar ve hükümetler devrilirken, ekonomik konularda da genellikle çalışanların haklarında kısıntılara gidiliyor. Bu kesintiler her ne kadar reform olarak sunulsa da çalışanlar sokaklara dökülüyor, protestolar yoğunlaşıyor. Türkiye’de ise geçtiğimiz günlerde ortaya atılan Kıdem Tazminatı Fonu ile ilgili olarak henüz büyük bir tartışma gözlenmiyor. Bu fon çalışanların haklarını sağlama mı alacak yoksa tırpanlayacak mı bilen yok. Konu ile ilgili olarak görüştüğümüz Galatasaray Üniversitesi İktisat Bölümü öğretim görevlisi Doç. Dr. Haluk Levent “Kuralsız esneklikten kurallı esnekliğe geçiş” yorumunu yaptı.

Haber, Fotoğraf: Hülya Çetinkaya

Sendikalaşmanın ve toplu sözleşmelerin nadir olduğu Türkiye’de, kıdem tazminatının çalışanlar açısından önemi nedir? Yeni hazırlanan Kıdem Tazminatı Fonu düzenlemesinin çalışma yaşamına etkisi nasıl olacaktır?

Doç. Dr. Levent: Sendikalaşmanın hakikaten çok az olduğu bir ülke bizimkisi. Çalışma Bakanlığı’nın ilan ettiği rakamlar aslında yanlış, bunu herkes biliyor. Çünkü bağımsız araştırmalara bakıldığında kamu hariç sendikalaşma oranı, % 3-4 civarında. Birçok sendika iş kolu düzeyinde toplu sözleşme yapma hakkına da sahip değil. Çalışma Bakanlığı bunu bildiği için de, bir kere sendikaya üye olmuş işçileri, ölmüş olsalar bile o sendikadan düşürmüyor. Çalışma Bakanlığı verilerine göre sendikalaşma oranı %55’lerde. Bu yolla da sendikaların toplu sözleşme yapma yetkileri ellerinde kalıyor. Bu ciddi bir problem ve AB ile uyum sürecinde bu kayıtların da yenilenmesi gerekiyor.

Uyum yasası ile sendikalaşma oranının iyice düştüğü ortaya çıkacaktır ve toplu sözleşme yapamayan

sendikalarımız olacaktır. Tabii sendikalar, emek örgütlerini ve emeğin çıkarlarını korumak kollamak için varlar ama bunun yanında dikkate alınması gereken başka bir konu da kıdem tazminatının ne kadar koruma sağladığı meselesi. Bunun iki boyutu var; birincisi zaten kayıt dışı sektör için yani bu da tarım dışı sektörlerde %30 civarlarında böyle bir problem yok. Ama kayıtlı sektörlerin ciddi bir problemiydi bu. Çünkü iş güvencesi sağlayan pek çok kuralın arkasından kullanmak için, işe girerken tarihi boş bir imza dilekçesi alınıyor. Bu çok yaygın bir uygulamadır. Çalışma Bakanlığı’nın çeşitli katlarında bunu dile getiren ifadeler de oldu. Dolayısıyla kağıt üzerinde bakıldığı zaman Türkiye OECD ülkeleri arasında emekten yana korumalarda son derece güçlü bir ülke. Ama gerçek hayata bakıyorsunuz “turn-over” işe giriş çıkış oranı çok yüksek esnek ülkeler arasında. Hani uluslararası ve çok kurumsal şirketler için o kuralların bir anlamı vardır ama zaten kurumsallaşma açısından zayıf şirketlerde istifa mekanizması peşin olarak işletildiği için böyle bir koruma yok. Bu bakımdan bu işçilerin hayatlarını değiştirmeyecek. Ama orta kademe dolayısıyla orta sınıf insanının hayatında bir takım değişiklikler olacaktır. Bu değişiklik ise bir iş güvencesi oluşturmaktan ziyade bir hak kaybıdır. İş güvencesi için zaten bu insanlar toplu sözleşmenin dışında kalmayı isteyenler aynı zamanda.

Yeni sistem; kurallı esneklik

ILO’nun kıdem tazminatına ilişkin verilerine göre Türkiye diğer ülkelerle kıyaslandığında çalışanlar açısından oldukça iyi bir kıdem sistemine sahip. Ama öte yandan

sendikasızlaştırma ve esnekleştirme oranları da oldukça yüksek. Bu iki karşıt durumu nasıl açıklarız?

Dediğim gibi bence Türkiye çoktan esnekleşmiştir. Yani bu fiili rakamlara bakıldığı zaman net olarak görülür. KOBİ’lerde yani 10 ve daha az işçi çalıştıran şirketlerde durum iyice kötü. Dolayısıyla burada olan esnekleşmiş piyasanın esneklik çerçevesinde kurallarının dikte edilmesi. Bence bu da belki eskiye göre ufak bir iyileşme! Kuralsız esneklikten, kurallı esnekliğe geçiş gibi bir durum söz konusu. Bazı alt gruplar için bu kuvvetli koruma çalışıyordu. Onlar korunmasız kalacaklar ve bu daha çok orta sınıflar ve kimya sektöründe olduğu gibi oldukça güçlü bir sendikalaşmaya sahip sektörlerde hissedilebilecek. Sendikaların güçlü olduğu çok az sayıdaki küçük alt sektörler

Kıdem Fonu

bunlar. Ama esas itibariyle orta sınıf çalışanlar diyebileceğimiz yani beyaz yalılar etkilenecektir.

İşsizliğe çare değil

Kıdem tazminatı yerine, 'fon uygulaması' talep edilirken gösterilen gerekçelerden biri de Türkiye'de emek piyasasının çok katı olması ve fonun bunu esneklettiği. Başka bir deyişle istihdamın korunmasının istihdam yaratılması önünde engel olarak görüldüğü ifade ediliyor. Peki bu durumun işsizliği azaltacağı konusundaki gerçeklik nedir?

İşsizliği azaltacağını düşünmüyorum. İşsizliği azaltması şu mekanizmayla bekleniyor; Kıdem Tazminatı Fonu varken kolayca işçi alınmıyor çünkü çıkarma maliyeti yüksek, o yüzden işveren peşin peşin böyle bir işleme girişmek lazım diye düşünüyor. Ayrıca işgücü maliyeti yüksek oluyor diye düşünüyor. Ama bu kıdem tazminatını hakikaten ödeyen firmalar için geçerli olacak bir şey. Kıdem tazminatını kaldırdığımız zaman işçi maliyeti düşük olduğunda istihdamın yükseleceğini ben şahsen düşünmüyorum. Küçük bir etkisi olabilir ama onun dışında geniş bir koruma kalkanı yitirilmiş olacak.

Bunun mucizevi örnekleri var, Avusturya ve çeşitli ülkelerden bahsediliyor. Ama o ülkelerde gördük ki istihdamın artmasına temel olan unsur büyüme. Burada ücret rekabetiyle yani ücretlerde bir indirime giderek de Türkiye'nin istikrarlı yüksek büyümesini beklemek hayalcilik. Onun öncesinde yapılması gereken çok daha önemli yapısal reformlar var. Mesela vergi reformu. Vergi reformu yapmadığı sürece hiçbir mikro reformun anlamı olmayacaktır. Çünkü bu dolaylı vergi, ağırlıklı vergi toplayan bir sistemi devam ettiriyoruz. Çok az toplanan gelir vergisinin büyük bir kısmı ücretlilerden alınıyor. O yüzden biz istihdamı arttırmak, işsizliği azalt-

mak istiyorsak yoğunlaşmamız gereken iş gücü piyasasının esnekleştirilmesinden önce büyüme sürecinin yüksek ve sürdürülebilir bir politikaya nasıl çekileceğidir. Bunun ücretlerle bir alakası yok. Ücretler seviyesi toplam maliyet içerisinde ihmal edilecek kadar küçük bir şey.

Sürekli dile getirilen bir başka söylem de kıdem tazminatının aşırı iş güvencesine neden olduğu, işsizlik sigortası ile çalışanların zaten yeterince korunduğu yönünde. İşsizlik sigortası gerçekten de kıdem tazminatına bir alternatif oluşturuyor mu?

Hayır hiç alakası yok, ikisi farklı şeyler. Kıdem tazminatı işsiz kaldığında kullanılan bir şey değildir. İşsizlik geçici bir durum olarak görülür iş gücü piyasasında. Dolayısıyla işsizlik fonu bu geçicilik içerisinde geçici bir destek olarak tasarlanmıştır. Ve o işsiz kalan kişinin çalışabilmesi için de gereken tedbirleri alır. Bunun teorik olarak böyle çalışması gerekir. Kıdem tazminatı bir kişinin bir iş yerinde harcadığı emeğin karşılığı olarak tasarlanmıştır. Siz uzun vadeli bir sözleşme yapıyorsunuz ve bu sözleşme size bağlı olmayan nedenlerden ötürü bozuluyorsa bunun bir tazminatı olur. Bu bir mal alışverişinde de böyle. Niye o zaman mal alışverişi sözleşmesinin keyfi bozulmasından dolayı ortaya çıkan tazminat hakkını kaldırmıyorlar. Bu da aynı şey. Bu korumayla filan alakalı bir şey değil. İşsizlik sigortası ise esasında istihdamın korunmasıyla alakalı bir şey değildir. O da bir şekilde işsiz kaldıysanız ki bu size bağlı olan nedenlerden de olabilir, genel ekonomik koşullara da bağlı olabilir, iş verenin tasarrufundan kaynaklı da olabilir, yeniden çalışana kadar sosyal olarak hayatınızı koruyabilmek için bir haktır. Bu da bahsedilen bir şey değildir. O da çalışırken sizin aldığınız maaştan yapılan kesintilerden oluşuyor. Ve onun kullandırılmaması için de elden gelen yapıyor.

Kıdem Tazminatı

İşvereniniz çalıştığınız sürelerde 1 tam yılı doldurmamanız ve kıdem tazminatına hak kazanamamanız için yıl içerisinde çıktığı gibi bir yola başvuruyorsa durumu isminiz gizli kalmak koşuluyla işyerinizin bulunduğu ildeki İl Çalışma Müdürlüğü'ne bildirim araştırılmasını ve yaptırım uygulanmasını sağlayabilirsiniz.

Maaş bordrolarınızı ya da maaşınızı bankadan alıyorsanız maaş dekontlarınızı ya da çalıştığınız dönemlere ait elinize geçen her türlü belgeyi saklayınız.

Kıdem tazminatı mevzuatımıza ilk kez 1936 tarihli 3008 sayılı ilk İş Kanunu ile grimiştir. Bu maddeyle, beş senelik kıdemi olan çalışanların beş seneden fazla her tam yıl için 15 günlük ücretleri tutarında tazminat verileceği hüküm altına alındı. Söz konusu hükümde 1950 yılında yapılan değişiklikle, kıdem tazminatına hak kazanmak için gerekli olan asgari çalışma süresi beş yıldan üç yıla indirildi. 1967 tarihinde yürürlüğe giren 931 sayılı İş Kanunu ise, kıdem tazminatı müessesesini "henüz işsizlik sigortasının da kurulmadığı göz önünde tutularak, bu konunun sözü geçen sigortanın kuruluşu sırasında tekrar ele alınması uygun görülmüştür" gerekçesiyle muhafaza etmiştir.

931 sayılı İş Kanunu'nun Anayasa Mahkemesi'nce iptali üzerine 1971 yılında 1475 sayılı İş Kanunu yürürlüğe grimiştir. Söz konusu Kanun'un kıdem tazminatını düzenleyen 14. maddesi ise yayımından bu yana pek çok değişikliğe uğradı. Bu değişikliklerden en önemlisi 1975 yılında gerçekleştirilen, kıdem tazminatına hak kazanılacak asgari üç yıllık çalışma süresinin bir yıla indirilmesi ve her geçen tam yıl için ödenecek kıdem tazminatı miktarının, 15 günlük ücret tutarından 30 günlük ücret tutarına çıkarılmasıdır.

“Ben Tek Siz Hepiniz diyen adam kaybetmeye mahkumdur”

► Türk Edebiyatı'nın genç yeteneklerinden Hakan Bıçakçı son kitabı “Ben Tek Siz Hepiniz”i Detay Dergisi'ne anlattı.

Haber, fotoğraflar: Ebru Tepeler

“Hayal ettiğimi yazıyorum” diyen bir yazar Hakan Bıçakçı. Gerçi o, kendisine gönül rahatlığıyla “yazarım” diyen değil; aksine “Kitabının yayımlanmış olması seni çok bir yere götürmüyor” diyenlerden...

2002 yılında “Romantik Korku” ile girdi hayatımıza. Bugüne kadar yeri geldi bilinçaltımıza girdi, rüyaları anlattı; yeri geldi sıradan hayatın gerilimli öyküsünü dile getirdi.

“Tuhafılığı, tuhaf olmayan öğelerle anlatmaya çalışın” Bıçakçı ile son kitabı “Ben Tek Siz Hepiniz”i ve şahsına münhasır edebiyat anlayışını konuştuk.

“Türkiye'nin en verimli genç yazarları” arasında yer almanızdan başlayalım. Bu durum size ne hissettiriyor?

Hakan Bıçakçı: Verimlilik aslında benim çok da peşinde olduğum bir sıfat değil. “En verimli” demek çok da mutlu etmi-

yor beni. Bütün edebiyat serüvenim içerisinde önemli olan; iyi bir şey yapmak. Bir şeye odaklanmaya çalışıyorum her romanda. O şekilde yazıyorum. Böyle acayip bohem bir şekilde “Dur bakayım ilham geldikçe yazarım” diyen yazarlardan değilim. Kendimi nadasa bıraktığım bir yazarlık serüvenim yok.

Yani, kendinize “Ben yazarım, bu artık benim mesleğim” diyebiliyor musunuz?

Yok, gönül rahatlığıyla “Ben yazarım” deyip arkama yaslanamıyorum. Bir kitabının yayımlanması seni çok da bir yere götürmüyor. Daha parlak fikirler yayımlanmıyor olabilir. Bundan on sene sonra o kitaplar nerede olacak, önemli olan o.

Gündelik nesnelere gerilim çıkarma meselesi...

Yeni kitabınızdan bahsedelim: Ben Tek Siz Hepiniz. Kitapta – sizin diğer kitaplarınızda olduğu gibi normal olmayan durumlar belki de en “rahatsız edici şekliyle” anlatılıyor; ama okurken bu anormalliğe gülerek tepki gösteriyoruz.

Evet, doğru. Bir tuhaflık olsun, hem tansiyonu hem de gerilimi olsun diye uğraşıyorum; ama tuhafılığı özünde tuhaf olan şeylerle değil de çok gündelik nesnelere yaratmaya çalışıyorum. Kendinden zaten gerilimli bir şey olarak kodlanmış vampirler, hortlaklar yerine etrafımızda olanlardan gerilim çıkarma meselesi. Bu bir tür, ben de ilk yapan değilim. Sinemada da David Lynch yapar bunu mesela.

Kitapta vampirler yok; ama örneğin Ninjalar var. Onun yanında bekçiler de var...

Demin söylediklerim daha çok romanları kapsayan bir şey. Öykülere biraz daha farklı bir kafayla bakıyorum. Burada ne yapmaya çalıştığım daha ortada; ama romanlarda bunu gizlemeye çalışıyorum. Orada biraz filtreden geçsin, ne demek istediğim anlaşılmasın kaygısı var. Öykülerde absürd olanı gizleme konusunda elimi açık tuttum. Yani Ninjalar falan da girdi hikayeye.

“Ben Tek Siz Hepiniz iddialı bir söylem gibi başlıyor; ama arkasında sıkıntılı bir durum var”

Kitabın ismine gelecek olursak, “Ben Tek Siz Hepiniz”deki o “Ben”i kitapta yer alan, çoğunluğa karşı duran kahramanlar oluşturuyor diyebilir miyiz? Evet, kitabın ismi sonradan çıktı. Kitaptaki öyküleri bölümlere ayırırken şunu fark ettim: Bazı öykülerde toplum karşısında tek başına kalmış bireyler var. “Ben Tek Siz Hepiniz” aslında iddialı, güzel bir söylem gibi başlıyor; ama onun arkasında çok depresif ve sıkıntılı bir durum var. O çift anlamlılık hoşuma gitti. “Ben Tek” dünyaya karşı meydan okuma gibi; ama bir yandan da neye meydan okuyorsun? Yenilgi var orada; çünkü “Ben Tek Siz Hepiniz” diyen adam aslında kaybetmeye mahkumdur.

Kitapta öyküler alıntılarla başlıyor. Ahmet Haşim’den tutun Oscar Wilde’a birçok ismi görüyoruz. Bunları bir araya nasıl getirdiniz?

Öyküleri oluşturduktan sonra. Ben alıntı ve özlü sözleri çok seviyorum. Hoşuma giden lafları topladığım defterlerim var. Çok zor olmadı benim için, zaten sevdiğim laflardı. Bazıları öyküleri yazarken aklıma geldi, bazılarını da bittikten sonra buldum.

Kitap ne kadar sürede tamamlandı bu arada?

Romanlarım genelde 1,5-2 yıl gibi sürüyor; ama öyküler çok daha uzun sürdü. Eski öyküleri gözden geçirdim, yeni öyküler çıktı. Neredeyse 5 küsur yıllık bir süre aslında.

“Okuyucunun zekasını tetikleyen bir şey olsun istiyorum öykülerde”

Kitapta öyküler bazen sürprizli bir şekilde bitiyor. Başka bir şey hayal ediyorsunuz; ama farklı şekilde son buluyor. Okuyucuyu ters köşeye yatırmayı da seviyorsunuz...

Evet, o, okuyucunun pasifize olmasını istememenden kaynaklanan bir şey. Hep hayal gücünü, zekasını tetikleyen bir şey olsun istiyorum öykülerde. Hatta yalan üzerine bir öykü var. Orada kahraman bir şey anlatıyor bize, biz onu gerçek kabul ediyoruz; ama o, sonda söylediklerinin yalan olduğunu söylüyor mesela. En net orada var o uyarı. Hani o klasik edebiyatta ‘anlatıcının her anlattığı gerçektir’i bırakmak. Okur olarak da izleyici olarak da sevdiğim bir şey bu.

Kitabı okurken “Acaba bu beyazperdeye uyarlınsa nasıl olur?” diye düşünürken buldum kendimi. Böyle bir şey düşünür müsünüz?

Bu hep söyleniyor, eleştirmenler de sinematografik olarak yorumluyor yazdıklarını. Bu iyi bir şey de olabilir kötü bir şey de, bilmiyorum. Ben sinemaya çok meraklıyım. Edebiyat kadar sinemayı da takip ediyorum. Yazarken de gözümün önüne görüntüler geliyor, onları metne döküyorum. Bu bilinçli olarak yaptığım bir şey. Bunu sevmeyen de var. Sinemaya uyarlanmasını düşünürüm, isterim; ama kendim uyarlamaya cesaret edemem. Hayal ettiğim şeyi yazıyorum ben; ama hayal ettiğime yakın bir şeyi çekemem. Yazdığım şeyi senaryolaştırıp bu işi iyi bilen biriyle çalışmak isterim mesela.

“İnsanın alıştığı sulardan çıkıp başka bir şey denemesi bazen çok heyecan verici sonuçlar verebilir”

Sizin öykü ve romanlarınızdan bahsederken sürekli kendimizi “Hakan Bıçakçı Apartmanı’nda” buluyoruz. Nedir bu “Hakan Bıçakçı Apartmanı”, biraz tanımlar mısınız?

Tuhaflikler üzerine kurulu, daha önce de söylediğim gibi, o tuhafliklerin normal şeyler üzerine gelmesi, zamanlarının tuhaf olması. Yani tek başına o nesnenin tuhaf olması değil de o mekanda ve zamanda onla karşılaşmanın tuhaf olması. Böyle bir atmosfer yaratmaya çalışıyorum. Bir perili köşk kadar kodlanmış, işte gotik edebiyatının öğelerini kullanmak istemiyorum; ama onu perili köşkün klişe kodlarından daha günlük hayata, benim yaşadığım civarlardaki bir apartman daireesinde anlatmaya çalışıyorum. Aslında, bu “Hakan Bıçakçı Apartmanı” denen şeye böyle bir konum olsun diye başlamamıştım. Şimdi yeni bir roman projesi var. Onda biraz daha farklı bir yere gitmek, o apartmanları terk etmeyi denemek istiyorum; çünkü onu olumsuz eleştirenler oldu: “Biz bu atmosferi çok seviyoruz; ama çok fazla tekrar etmeye başladı” diyenler oldu. Ben aslında, o atmosferi bilinçli tekrar ediyorum.

Aslında, insanın alıştığından dışarıda bir şey denemesi biraz cesaret isteyen bir şey, korkmuyor musunuz bu durumdan?

Doğru, o da bir tavır meselesi. Me-

sela Kubrick, sinemada her filminde başka bir türe el atıyor ve hepsinde bir yapıt çıkartıyor. Yaratıcılık, deneysellik çok farklı türlerde eser vermek değil bençe. Yani, benim kafamda öyle bir kriter yok ve şeye katılıyorum: İnsanın alıştığı sulardan çıkıp başka bir şey denemesi bazen çok heyecan verici sonuçlar verebilir, bazen de o sulardan çıkmaman gerektiğini hatırlatabilir. Nasıl olacak, bilmiyorum yani.

“Türkiye’de ‘Okulu bitirdim artık kitap okumam’ diyen bir atmosfer var”

Son olarak, bir okuyucu olarak Türk Edebiyatı’nı nasıl değerlendiriyorsunuz?

Ben genele baktığımda çok iyi görüyorum. Edebiyat geleneği olan bir yer Türkiye. Ülke geneli için çok karamsarım; ama sinema ve edebiyat konusunda yükselişteyiz. Ama okur profili açısından karamsarım. İyi yazardan çok iyi okura ihtiyaç var. “Okulu bitirdim artık kitap okumam” diyen bir atmosfer var.

Yayımlanmış Kitapları

Romantik Korku roman 2002,

Rüya Günlüğü roman 2003,

Boş Zaman roman 2004,

Bir Yaz Gecesi Kâbusu öykü 2005,

Apartman Boşluğu roman 2008,

Karanlık Oda roman 2010,

Ben Tek Siz Hepiniz öykü 2011

Mabel'i romandan, Matiz'i eski Yunan'dan

► Sanal alemde müziği ile ün yapan Mabel Matiz'le, müzik alemine geçişini konuştuk. Ne tarz müzik yaptığı sorusuna şu yanıtı veriyor: "Bunun böyle de yapılabileceğini göstermek adına ,ben bu soru geldiğinde hep aynı cevabı veriyorum; POP"

Röportaj: Özgür Taşalan
Fotoğraflar:Özgür Taşalan

İnternetin nimetlerinden faydalanarak kısa sürede üne kavuşan Mabel Matiz uzunca bir süre sanal alemde yalnız şarkılarıyla kendini gösterdi. My Space'deki hayranları ne yüzünü, ne asıl adını bilebildiler. Sonra albümü ile çıktı ortaya. Bir tarafta diş hekimliği ve insan hakları hukuku, bir tarafta da müzikle ilgilenen sanatçının kapısını çaldık. Mabel Matiz'le samimi bir söyleşi yaptık, ardından sahne aldığı mekanda bir de canlı performansını izledik.

Mabel Matiz'in anlamı nereden geliyor, neyi ifade ediyor tam olarak?

Mabel adı okurken çok etkilendiğim, "Kumral Ada Mavi Tuna" romanında yer alan Tuna karakterinin takma adı. Matiz ise, çok sarhoş, düşkün kimse anlamlarına gelen eski yunanca kökenli argo bir kelime. Kısmen benim dünyaya bakış açımı yansıttığım için etkilendim.

Çok mu içiyordun o zamanlar , bir başka tabirle çok mu derberderdin?
Dönem dönem çok içiyorum ama bu aralar az içiyorum.

Nerede ve nasıl başladı hikayen?

Çocukluğum Mersinde geçti, orada doğdum büyüdüm. Üniversite için İstanbul'a geldim. Ya da İstanbul için üniversiteye... Anne tarafımın hepsi İstanbulda olduğu için arada sırada geldiğimizde mutlu oluyordum bir hayranlığım vardı İstanbul'a. İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesini kazandım, beş buçuk yıl sürdü, 2008 yılında mezun oldum.

Müzikle olan bağın nasıl başladı?

Çocukluğumdan beri kendi kendime şarkı söylüyordum. Ama galiba lisede edindiğim gitarım şekillendirdi benim müziğe olan ilgimi. Kısa süre gitar ve şan dersi aldım. Üniversitede edindiğim cover gruplarıyla performanslarımız oldu.

2007 de şarkıları yazmaya başladım. Daha doğrusu 2007 yılından önce de yazdığım bir şeyler vardı ama bir yerden sonrasını alırsınız ya. Ben de 2007 yılını başlangıç olarak alırım.

"Arafta" isimli şarkı 2007 de yazıldı ve albümün en eski şarkısıdır. Şarkı yazma dönemine o zaman girdim, Bir yıl sonra da bunları stüdyoda kaydedip 2008'in Ekim ayında Myspace üzerinden yayınlamaya başladım. Gerisi zincirin halkaları gibi ya da yapbozun parçaları gibi birbirine eklendi zaten...

Her anne baba gibi senin ailen de üniversiteye büyük ümitlerle yollamıştır. Diş hekimi olarak kabullenmişken bir anda Mabel çıktı ortaya. Nasıl tepki verdiler tıptan müziğe kaymana?

Aslında çok da olmadı onlar bu durumu öğreneli. Geçen yıla kadar bilmiyorlardı.

Demolar dönüyordu ortalıkta ama onlara değil kimseye söylemedim bu durumu bir süre. Mabel Matiz adı altında olduğu için olanlardan haberdar olmadılar. Duyduklarında çok şaşırdılar, albümü duyduklarında daha da şaşırdılar, albüm çıktı klipler dönmeye başladı büyük bir şaşkınlık ve şok yaşadılar bir süre.

Kısmen hala minik bir burukluk olsa da mutlular bu durumdan. Babam hala hekimliğe devam etmem gerektiğine inanıyor. Albüm sürecine kadar da devam ediyordum zaten hekimliğe. Taa ki vokal kayıtları başlayana kadar. O yüzden şu an için sadece ara verdim.

Hekimlik demişken piyasada birçok hekim sanatçı var. Hekimlerin müziğe olan ilgisi tesadüf müdür? Yoksa tıp fakültelerinde sizi müziğe iten dersler veriliyor da biz mi bilmiyoruz?

Gerçekten, bizim diş hekimliği fakültesinin yarısı müzisyendi, diğer yarısı da tiyatro, fotoğraf, sporla ilgileniyordu. O kadar zor, yoğun ve bunaltıcı bir ders süreci var ki okulun, insanlar galiba kendini mutlu edecek, kafa dağıtacak bir şeyler arıyor.

Yaklaşık 2 yıl kadar sadece ismin ve sesin dolaştı sanal alemde? Neden kendini bir süre gizledin?

Biraz utangaçlığımdan, biraz da müziğin böyle şeylere ihtiyacı olmadığını düşündüğümünden. Biraz da kendimi tartmak istedim; insanlar nasıl karşılar, nasıl tepkiler verir diye. Eğer müzik gerçekten müzikse, bir yerlere ulaşıp, birilerine dokunup bir şeyler ifade edecekse inanın hiç gerek yok geriye kalan çabalara.

Peki ortaya çıkışın, sesinin yanında insanların senin yüzünü de görmesi nasıl oldu?

Göksel'le albüm kayıtlarını yakın çevreme dinletmeye başladığımda tanıştım, O da bana desteğini esirgemedi.10 ara-

lık günü, Göksel solo konserinde beni sahneye davet etti ve bir şarkıyı beraber söyledik. O gün çekilen birtakım fotoğraflar artık fiziksel olarak da insanların beni tanıdığı gün oldu. Ayrıca Mabel Matiz adı altında ilk profesyonel sahnemdi.

Albüm hikayesi nasıl başladı?

Yapımcım Engin Akıncı'nın Myspace sayfamdaki şarkılarıma rastlamasıyla başladı. Günlerce oradaki kayıtları dinlemiş. Diş kliniğinde nöbette olduğum bir gece, şarkılarımı bir albümde toplamak istediğinden bahseden mailini aldım. Sonrasında Alper Erinc ve Alper Gemici ile tanıştım ve çok iyi anlaştık. Beraber şarkıları yeniden kaydetmeye başladık, sonra aranjeleri, vokalleri derken 1.5 yıl sonunda bitti albüm.

Rüya gibiydi o stüdyoya girdiğimden şu zamana kadar geçen süre....

Şarkıların hikayeleri var mı? Filler Ve Çimen mesela, filmini izleyip mi yazdın?

Yok hayır filler ve çimen sözünü o film sayesinde öğrenmiştim. Şarkı da aslında o atasözünden geliyor; bir uzak doğu atasözü yanlış hatırlamıyorsam. Filler ve çimen yol ve ayrılık şarkısı. Bir arkadaşımı başka bir mecraya uğurlarken yazmıştım. Tam olarak o ayrılığı hatırlamasamda, iyi ve kötü hayatın bir takım yönlerinden bahseden şarkıdır.

Her sanatçının bir ilham perisi vardır derler. Senin bu ilhamı yakalayıp şarkılarını ortaya çıkarışın nasıl oldu?

Albüme baktığınızda olumsuz şeylerden esinlenerek yazılmış genelde. Mutluyken yazdığım şarkı sayısı çok az... Elbette mutluyken yaptığım şarkılar da var. Morinin Meyhanesi mesela... Bir akşam diş he-

kimliği kliniğinde otururken Big Boys dinliyordum. Bir anda ortaya çıkan bir şarkı oldu, ilk telefona filan kaydettim hatta o an.

Bu durum melankolik bir halin olduğunu düşünüyor sanki seni dinleyenlere?

Evet bunu kabul edebilirim. İsteyerek yapılmış bir şey değil. Ama kendiliğinden bir araya geldiğinde böyle bir hissiyat var galiba bunu kabul edebilirim.

Sen yaptığın müziği nasıl tanımlıyorsun pop mu rock mı, alternatif müzik mi vs?

Ben ne tarz müzik söylüyorsun dediklerinde pop müzik diyorum. Bunu kabul etmeyen kesimler de var ama popun böyle bir yüzünün olabileceğini daha kolay ve daha mantıklı buluyorum. Günümüzde yontulup farklı noktalara kaysa da pop müzik kavramı, adı üstünde o günün popüleritesini yansıtan müziktir. O yüzden geçmişteki pop müzik hissiyatı yeniden canlandırmak adına, bunun böyle de yapılabileceğini göstermek adına ben bu soru geldiğinde hep aynı cevabı veriyorum; POP...

Sözlükleri, facebook ve twitter gibi sosyal ağları takip ediyor musun?

Çok eski bir Ekşi Sözlük okuyucusu ve yazarıyım. Şu an popüler olan sosyal paylaşım siteleri yokken Ekşi Sözlük vardı ve insanlar orada söylerdi tüm fikirlerini. O yüzden çok yararlı buluyorum ben sözlükleri.. Bugüne kadar sözlüğün amacını ve işleyişini eleştiren birçok kişi, şu an Twitter da sözlüğün yaptığını yapıyor, hatta daha sert bir şekilde yapıyor. O yüzden yanındayım sözlüklerin her zaman...

Siyasete bakışın nasıl? Sence sanatçılar hayran korkusuyla siyaset hakkında yorum yapmaktan kaçınıyorlar mı?

Vicdanı yaşayan her insanın bir siyasi fikri vardır. Asla bunu belirtmek zorunda değildir ama yararlıdır siyaset sonuç olarak. Ya da yararlı olması gerekir. Fikirler çarpışacak ki; insanlar çarpıştırdığı fikirlerle doğru yolu bulsun. İnanıyorum ki hiçbir sanatçı siyasetten kaçmaz, sadece bazıları fikrini belirtmez. Buna da kimse bir şey diyemez....

Günümüz Türkiye'sinde rahatsızlık duyduğun noktalar var mı peki?

Elbette var Her insan gibi bazı şeylerden ben de rahatsızım. Mesela demokrasi, insan ve fikir özgürlüğü dediğimiz kavramlara balta vuran noktalardan rahatsızım. Cezaevlerinde gazetecilerin bulunmasından rahatsızım. Adı yüzünden yasaklanan kitaplar olmasından rahatsızım. Homofobiden rahatsızım. Kadın cinayetlerinden, çocuk istismarlarından terörden çok çok rahatsızım. Bu şekilde sıralayabileceğim birçok konudan rahatsızım...

Bu konuları ele almışken bir de İnsan Hakları Hukuku alanında yüksek lisans yapmışsın. Amacın neydi?

Biraz önce sözünü ettiğim şeylerden şu an olduğu gibi o dönemde de rahatsızdım ve nefret suçları üzerine bir şeyler yapmak istiyordum. Bu akademik bir süreç olabilirdi, proje olabilirdi vs. Bunları konuşurken Yalçın'ın Bilgi Üniversitesi'nde akademisyenlik yapıyor olması ve bana fikir vermesiyle başladı. Benim kişisel görüşüm ve yapmak istediğim şeyle de bağdaştığı için bu şekilde bir karar aldım ve gerçekleştirdim.

'Kocaman Yürekler'

► İstanbul'un ev sahipliğini yaptığını WTA (Kadınlar Tenis Birliği) Championships organizasyonunun hem Türk sporunun gelişimine hem de uluslararası alanda ülkenin tanıtımına önemli katkılar sağladığını belirten Wimbeldon'a katılan ilk Türk tenisçi İpek Şenoğlu WTA Championship sorumlusu olarak turnuvayı anlattı. Şenoğlu, turnuvanın oynandığı Sinan Erdem Spor Salonu'nu bir şölen yeri haline getiren seyirciler için 'kocaman yürekler' ifadesini kullandı.

Röportaj: Ulaş Manazoğlu

Kadın tenisinde teklerde dünya klasmanındaki en iyi 8 sporcunun mücadele ettiği turnuva olan TEB BNP Paribas WTA Championships (Sezon Sonu Turnuvası) 25-30 Ekim tarihleri arasında İstanbul Sinan Erdem Spor Salonu'nda gerçekleştirildi. Bu yıl 41. kez düzenlenen şampiyonayı teklerde Çek raket Petra Kvitova, çiftlerde ise Liezel Huber- Lisa Raymond ikilisi kazandı.

2004 yılında dünya sıralamasında kazandığı puanlar sayesinde Grand Slam'lere kendi uluslararası puanıyla katılabilen ilk Türk tenisçisi olan ve 2004 Amerika Açık'ta 3. tur oynayarak dünyanın ilk 16 takımı arasına adını yazdıran İpek Şenoğlu ülkemizi başarıyla temsil etmeye devam ediyor. Ülkemizde ilk defa düzenlenen WTA sezon sonu şampiyonasında oyuncu ilişkilerinden sorumlu olan İpek Şenoğlu ile turnuvayı konuştuk.

Turnuva boyunca oyuncu ilişkilerinden sorumluydunuz. Ayrıca TRT ile canlı yayınlar yaptınız. Genel anlamıyla turnavadaki göreviniz hakkında bilgi verir misiniz?

Turnuvada oyuncu ilişkilerinden sorumluydum. Yani oyuncularla ilgili tüm ihtiyaçları diyebiliriz kısaca. Ekip olarak çalıştık. Herkes egosunu bir kenara bırakıp görevini tüm kalbiyle ve büyük bir ciddiyetle yerine getirdi. Ben beraber çalıştığım tüm arkadaşlarıma teşekkür ediyorum.

Ne gibi zorluklar yaşadınız? İlk defa düzenlenen ve böylesine prestijli bir turnuvada, oyuncuların ihtiyaçları konusunda bir sıkıntı yaşandı mı?

Yaşanmadı diyebilirim. Ben de profesyonel bir sporcu olduğum için gelen sporcuların nelere ihtiyaç duyabileceğini biliyorduk ve önceden hazırlandık.

Gelen sporcuların kort içi ve kort dışı memnuniyeti nasıldı?

Tüm sporcular aynı iki cümleyi tekrar tekrar söyledi: "Türk seyircisi inanılmaz, ha-

yatımda oynadığım en güzel atmosferlerden biriydi" ve "İlk fırsatta Türkiye'ye tatil geleceğim". Sanırım daha fazla söze gerek yok.

70.824 kişi ile 2000 yılından bu yana WTA sezon sonu şampiyonası seyirci rekorunu kırdık. Bunun altında yatan etkenler size göre nelerdi? 11.804 gibi bir ortalamadan bahsediyoruz. Turnuva başında bunu bekliyor muydunuz?

Evet, ben Türk tenis severlerinin bu turnuvaya geleceğinden hiç şüphe etmedim. Yeter ki güzel bir iletişimle, güzel bir organizasyonla karşılarına çıkalım. Onlar da sağ olsunlar kocaman yürekleriyle her gün Sinan Erdem Spor Salonu'nu doldurdular. Bir Türk olarak müthiş gurur duyduğum.

Sizce bu turnuvanın ülkemize kattığı en büyük artı nedir?

Güzel bir organizasyon yapılırsa spor salonlarının dolacağına ispatidir bu turnuva. Bence en büyük artısı budur. Ayrıca tüm dünya spor basını bu hafta Türkiye'yi ve İstanbul'u konuştu. Bu da spordan çok uluslararası alanda ülkemizin tanıtımını açısından müthiş bir olaydır. Şimdiki Gençlik ve Spor bakanı Suat Kılıç ve evvelinde bu turnuvanın alınma sürecinde emeği geçmiş eski spor bakanımız Faruk Özak ile Türkiye Tenis Federasyonu'na kendi adıma teşekkür ederim.

WTA Kadınlar Dünya Tenis Şampiyonası'nın üç yıllık bir proje olduğundan yola çıkarsak; ilk senede yaşanan eksiklikler nelerdi? Turnuvayı daha değerli kılacak neler yapılabilir?

İlk senesi olduğunu düşünürsek yaşanan ufak eksiklikleri konuşmak haksızlık olur. Bunlar ufak ve hemen düzeltilebilecek eksikler. 15 senedir dünyanın en iyi spor organizasyonlarında mücadele ediyorum. Bir cümlede çok başarılı olduk diye özetleyebilirim. Turnuva, birçok çocuğun hayal kurabilmesini sağladı'

Kişisel görüşüm şu yönde: Bu turnuva; ülkemizden bir profesyonel sporcu olsa dahi çıkmasına, daha fazla çocuğun, gençlerin tenis oynamasına vesile olursa başarılı olarak tanımlanabilir. Siz bu konuda ne düşünüyorsunuz?

WTA sezon sonu şampiyonası bir sporcu çıkarmaktan ziyade birçok çocuğun ilerideki hayallerini kurabilmesini sağladı. Bunun dışında dünya medyasında İstanbul ve Türkiye'nin tahmin edemeyeceğimiz kadar reklamı yapıldı.

TRT Spor 'da yayınlanan İstanbul'a Giden Yol programı ile tenis programı yayıncılığına yeni bir boyut kazandırdınız. Tenisçilerin hayatlarını onlardan biri olarak 'içeriden' aktardınız. Bu program size ne gibi bir tecrübe ka-

zandırdı? Programın hem ülkemizdeki tenis bilinirliği hem de turnuvaya olan ilgiyi arttırdığı konusunda ne düşünüyorsunuz?

TRT Spor ve TTF desteğiyle yaptığımız İstanbul'a Giden Yol sayesinde sadece tenis severlere değil tenisi takip etmeyenlere de ulaştığımızı düşünüyorum. Sonuçta programda maçlar ve skorlardan çok, dünya çapında başarılı sporcular da olsalar, tenisçilerin de bizler gibi insanlar olduğunu gösterdik. Tabii ki bu da dolaylı yoldan tenise ilgiyi arttırdı.

Ülkemizde tenisin gelişmesi için fiziki altyapı; başkanlık, federasyon, sponsorlar gibi kurumlardan karşılanabilir. Peki, kültürel ve sosyal altyapıyı nasıl geliştirebiliriz?

Spor için gerekli olan kültürel ve sosyal altyapının da bu konuya yönelik gelişim programları ile aynı kurumlar tarafından gerçekleştirilebileceğine inanıyorum.

'Spor kültürüyle beslemek'

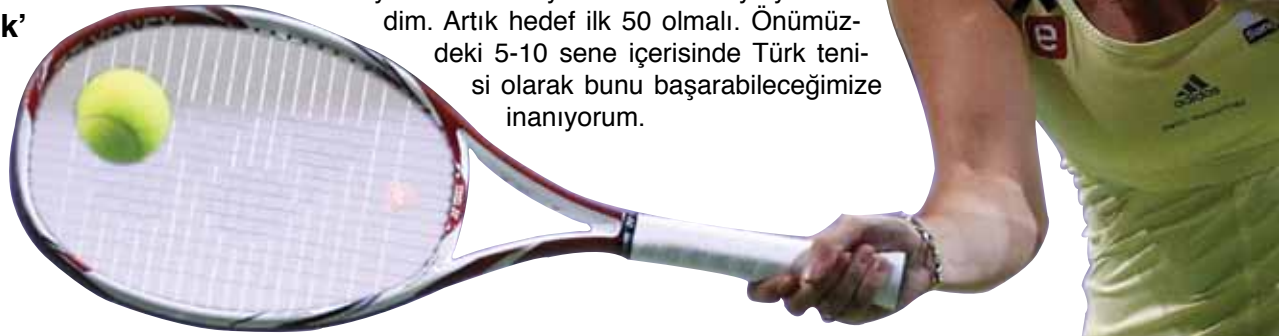
Spor kültürümüz genel itibarıyla tek tip ve sonuca odaklı

bir yapıda. Bu ortamda tenisin sporunun gelişimi için sizce en çok neye ihtiyaç var?

Ben gençlerimizi daha ilkokuldayken beden eğitimi derslerinde spor kültürüyle beslememiz gerektiğine inanıyorum. O minik kalpler anne baba oldukları zaman çocuklarına farklı bir anlayış aşılayacaklardır. Sonuçtan çok sürekli gelişime inanıyorum. Bunu tenis sporu olarak değil tüm sporlarımız için söyleyebilirim.

Sizin 2004 yılında Wimbledon'a katılımınız ülkemizde tenis adına önemli bir dönüm noktasıydı. Fakat aynı zamanda bu katılım ile Türk sporcular için çitayı yükselttiniz. Artık yeni hedefler neler olmalı?

Sizin de dediğiniz gibi 2004 yılında Wimbledon ve Us Open oynayarak Türk sporu adına bir ilke imza attım. Sonrasında 2009'da Wimbledon'da ilk 16'ya kalarak dünyada 53 numaraya yükseldim. Artık hedef ilk 50 olmalı. Önümüzdeki 5-10 sene içerisinde Türk tenisi olarak bunu başarabileceğimize inanıyorum.

TEB BNP Paribas WTA Championships İstanbul'da tekler şampiyonu Çek tenişi Petra Kvitová oldu. Belarus'lu Victoria Azarenka'yı 7-5, 4-6 ve 6-3'lük setlerle 2-1 yenen Kvitová yenilgisiz geldiği finalde mutlu sona ulaştı. İstanbul'da düzenlenen ilk organizasyonda şampiyonluğa ulaşan Çek raket, 1 milyon 750 bin dolar para ödülü kazandı. Kvitová, teklerde kadınlar dünya sıralamasında yılı 1. sırada tamamlamayı garantileyen Danimarkalı Caroline Wozniacki'nin ardından 2. sıraya yükseldi. Öte yandan,

şampiyonada yaptığı 5 maçı da kazanan Kvitová, bu sezon sert kort salon turnuvalarında 19 maçta 19. galibiyetini aldı. 21 yaşındaki Kvitová, kariyerinde elde ettiği toplam 7 şampiyonluğun 6'sını bu sezon kazandı. Wimbledon'un haricinde Brisbane, Paris, Madrid ve Linz'te zafere gören Çek raket, son olarak İstanbul'daki sezon sonu şampiyonasında da mutlu sona ulaştı.

Günlük seyirci sayıları

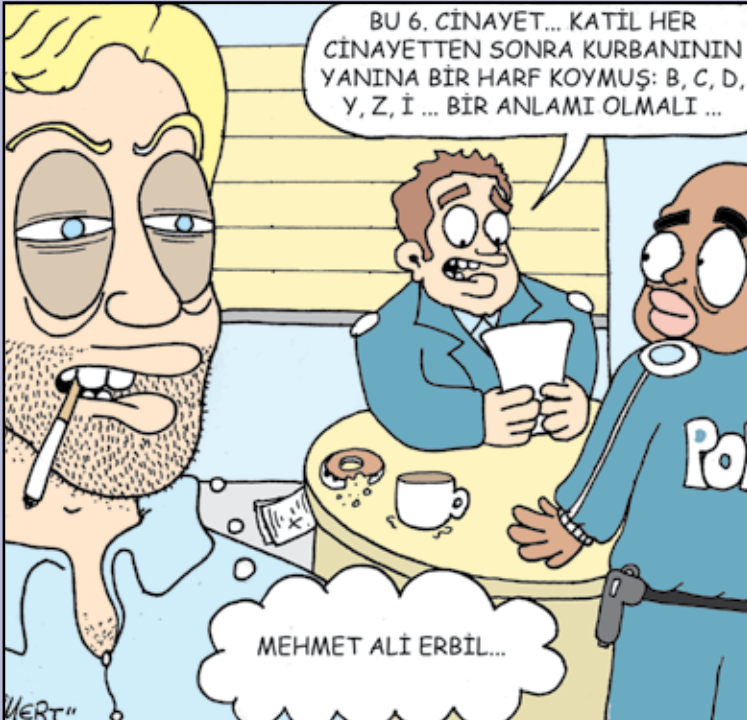
WTA takviminin sezon sonu turnuvası olan ve dünyanın en iyi raketlerinin mücadele ettiği TEB BNP Paribas WTA Championships, dünyanın dört bir yanından gelen seyircilerle dolu taşı. Sinan Erdem Spor Salonu'nda oynanan karşılaşmaları toplam 70.824 kişi izlerken günlük ortalama 11.804 oldu.

Salı:	Perşembe:	Cumartesi:
10.824	11.217	12.073
Çarşamba:	Cuma:	Pazar:
11.676	11.898	13.676

Biraz mizah iyidir

Mert Oktay

Sosyal medya'dan seçmeler

“Herkes Halil Ergün Olamaz!”

Zaytung

Dışişleri Bakanlığı: “Vizeleri Kaldırdığımız Ülkelere Gitmiyoruz, Ayıp Oluyor”

Türkiye'ye karşı vize uygulamasına son veren Suriye, Lübnan, Katar gibi ülkelerin aldıkları bu karardan sonra büyük hayal kırıklığı yaşadıkları ortaya çıktı. Konuyla ilgili olarak Dışişleri Bakanlığı'ndan yapılan açıklamada, vizesiz dönemde Türkiye'den gelen ziyaretçi sayısında en ufak bir artış göremeyen söz konusu ülkelerin, kararlarını tekrar gözden geçirmeyi düşündükleri belirtilerek, vatandaşlardan bu konuda daha duyarlı olmaları istendi.

Türk Kardiyoloji Derneği'nden Önemli Uyarı: “Herkes Halil Ergün Olamaz!”

Türk Kardiyoloji Derneği'nden bu sabah yapılan basın açıklamasında, Baba Evi'nden bu yana oynadığı dizilerde defalarca kalp krizi ve inme geçirmesine rağmen bir şekilde hep hayatta kalmayı başaran Halil Ergün'ün, kalp krizinin ciddiyetine gölge düşürdüğü belirtilerek, sanatçının diğer kalp hastaları için olumsuz bir örnek oluşturabileceğine dikkat çekildi.

“ilk görüşte aşk”

Ekşi Sözlük

“kızların alışveriş mantığı polislerle aynı; al bunu al al al!”

liikapa

“ eller günahkar, diller günahkar...sanki diğer organlar namazında niyazında “

jackrai

“ilk görüşte aşk olsaydı; ebeme aşık olurum”

tcgrk

“kuranın sonunda katil azrail çıkıyor. bilin istedim. başında da olabilir ama. hani ters yazıyor ya”

yogurt kabından saksılar yapmak

“show tv'nin bana verdiği yetkiye dayanarak kendimi doktor ilan ediyorum.”

zbeedy